

II. Több, mint jókivánság!

Békét, csendet, mely elúzi a vihart..., szent erőt, mely próba közt kitart!
Érző szívet, mely enyhíti a nyomort..., s mely alázattal ha kell, porig hajol!

Örömet, mely napsugárként..., tud gondfelhők között is szórni fényt!
Bátorságot, mely meg nem remeg..., kész odaadni kincset, életet!

Szívet, mely a bűnöst szereti..., gyengeségét, vétkét felfedi!
És hitet, mely mint a sas madár..., fölfelé tart és az égbe száll...,

melynek nincs nehéz..., s nem ismeri a lehetetlent!
Ezt kívánom..., és kell-e több neked?

Miért több mint jókivánság ez az üzenet? Mert maguk az égiek drukkolnak nekünk, hogy boldoguljunk! A Biblia szerint: a földi létünk csak 60-80 évre korlátozódik, míg lényünk teremtettségünknel fogva: **ö r ö k k é v a l ó!**

Vagyis földi létünkön túl, múlhatatlan életre születünk! Úgy érdemes tehát kalkulálnunk, hogy a boldogulásunk kiállja a földi próbán túl, az örökkévaló létezés!

A Bibliai hit iránt szkeptikus emberek számára lehet, ez semmit nem jelent, mégis Isten lenyomata tetten érhető teremtettségünkben : hiszen hordozzuk az Ő hármasságát testünk - lelkünk - szellemünk felépítésében! S mivel egyiknek sincs önmagában élete, és nem képes táplálás nélkül funkcionálni, így szellemünk is csak az Istennel való közösségen keresztül életképes!

Naivitás lenne arra a következtetésre jutnunk, hogy ez a szisztematikus, hármas felépítés nem a teremtettségből ered. S hogy Isten, aki örökkévaló, lényegét megtagadva, örökkévaló helyet mulandó életet teremtett volna!

Ha csak saját leszármazottainkra tekintünk, felismerjük, hogy csak olyan életet tudunk tovább adni, amilyen életünk nekünk van. Istenről pedig egyenesen bolondság lenne ezt a képességet, nem feltételezni!

Az ember csak meghazudtolná önmagát, ha ezzel nem lenne hajlandó szembe nézni, és azt feltételezné, hogy neki önmagában van élete. Nincs! A Biblia szerint: csak az Atyának és az ő Fiának van élete önmagában. Így az Istennel való közösség nélkül, az embernek nem lehet örökkévaló élete!

Az életünk legnagyobb kihívása éppen ezért az, hogy képesek vagyunk-e „Isten kegyelmi ajándékát elfogadni Jézus Krisztusban” - míg a földi életünk tart, mert a testünk nem tud az örök enyészetévé válni, hanem az a feltámadásra rendeltetett!

Róma 6: 23, ill. 1. Kor. 6: 13.

Ezért egy életmű méretik meg azzal: ha nincs élete a testnek! Ekkor a lélek elhagyja a testet, és a temetőbe kerül. Ugyanakkor a test kimúlásával a lélek nem semmisül meg, hanem a Seolba kerül, s a feltámadás után Isten ítélete szerint a Gyehennában, testben szenved el az örök-létezés!

[A diafilm letöltéséhez kattints ide.](#)

Ha viszont elfogadtuk Isten kegyelmi ajándékát bűneink bocsánata által, a szellemünk megelevenedik, s ezután már tudunk Isten Igéjének engedelmeskedni. Ám testünk elmúlásával a lélek ekkor már nem a Seolba, hanem Isten jelenlétébe kerül, s a megdicsőült testen már nem tud fogni a második halál.

Így vagy úgy, de örök létezésünk van, vagy kárhozottan, vagy Isten dicsőségében. Ezért legyünk a hit emberei, hogy életet nyerjünk!

Tehát miközben boldogulni akarunk, „ne tagadjuk le az eget a fejünk fölül”, mert: „Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az Ő Fiában van meg. Akinél nincs az Isten Fia, annak nincs élete” 1.János 5:11-12. Mindenkinek tudnia kell lényünk örökkévaló voltáról, s hogy egyedül Isten Fiába vetett hit által lehet szabadulásunk az örök gyötrelemtől. Ezért mondja a Biblia, hogy:

„Ébredj fel, aki alszol és támadj fel a halálból, és felragyog néked a Krisztus” Efézus 5:14.
[A diafilm letöltéséhez kattints ide.](#)